

ритѣ, тѣй като той най-добре знаеше, какви ценни услуги принесоха тѣ, особено въ време стоецето на рускитѣ войски по Балкана и въ време на преминаването му¹⁾. Въ тия заслуги трѣбва се включи и дейността на бѣлгари-тѣ като разузнавачи и съгледвачи. Началникъ на разузнавателната секция чрезъ Освободителната война е полк. Н. Артомоновъ, а неговъ помощникъ — Гр. Д. Начовичъ. Единъ отъ тѣхнитѣ агенти е Никола Кабакчиевъ въ Ловечъ, къмъ когото сѫ отправени писмата, отъ които по-долу правимъ изводки, засъгащи София, Бѣлгари — съгледвачи следятъ движението на турскитѣ войски отъ Шипка до София и надолу по Тунджанска и Маришка долини.

Години

Христо Ивановъ Какринченинъ или Четоводецъ, както самъ се подписва, дава следнитѣ сведения:

Тетевенъ, 27. X. 1877 г.

Стоянъ Дойновъ, които прѣстїга отъ Софія, явява, чи въ Софія имало въ Софія 10000 редовенъ аскеръ; и на Араба-конакъ 2 табора.

(Арх. отд. на Соф. Нар. библ. II. В. 438).

Тетевенъ, 17. XI. 1877 г.

За Софія има само 5-хиляди воиска и пашата им е Амитова шуря черкезинъ съ онзи едного, но не му зная името; той сащо утидохъ отъ Араба-конакъ Исейнъ паша и Исмаилъ паша, което са збиратъ сичка турска воина по Софія и Араба-конакъ и Златица 20 хиляди души; и така арнаути и анадолци мостафаза ублечени — съ редовни войскарски дрехи; а черкезите са си съ техните си дрехи; затова за Софія и Златица и Араба-конакъ си свършихъ мисията; ощи оставихъ на Гурко, тоестъ на Гурковія превотчикъ единъ човекъ, които ще показва патя до Софія и Араба-конакъ, много лесно ще мине воиската до Софія и лесно ще превземи.

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. II. В. 439).

Въ Сомонджіево (Орханіето), 1877, ноеврій 29^и.

Братъ Никола!

Прїехъ по Марко десетъ пола руски и разбрахъ точно, що ми пишешъ. Прѣстигна Цветко¹⁾ Петровъ отъ Чурекъ село на ноеврій 24^и Казова — на Софія отъ левата страна надъ Слатина 2 табій и друга на стамболската капія, и една отъ десна страна, и друга на Подуени на край царскыя ханъ отъ десна страна, и на Шаренія мостъ 2 табій отъ десна страна; а воина турска, редовна — 3 табура, подъ команда Носувъ паша. А прѣстигна дедо Иванъ отъ родомъ отъ Брусенъ изъ Пазарджікъ на 22 ноеврія. Той казова въ Пазарджікъ немало воина турска, но . . .²⁾ баші бузуци, а за Златица каза, чи имало помежду Златица и Пирдопъ 3 табій и редовинъ аскеръ имало до трі хиляди, и немало веки да премінува воиска турска, и немали надежда за друга воина. Христо Тодоровъ прѣстигна отъ Стъргіль на 24^и и казова, чи правиле отъ ванъ Софія 2 нови табій отъ камъ Пиротъ, а за Ташъ кесенъ нема ни табій, нето воина. За планината тука е малко силата турска ; тя детото³⁾ са е сабрала отъ Орханіето и Етрополе и отъ Літавковските табій, а друга

¹⁾ Надъ него написано: Ценко. ²⁾ Не се чете. ³⁾ Така.